I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2320/97

av den 17 november 1997

om införande av slutgiltiga antidumpningstullar på import av vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål med ursprung i Ungern, Polen, Ryssland, Tjeckiska republiken, Rumänien och Slovakiska republiken, om upphävande av förordning (EEG) nr 1189/93 och om avslutande av förfarandet vad gäller sådan import med ursprung i Republiken Kroatien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen [1], särskilt artikel 9.4 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med den rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

A. FÖRFARANDE

(1) Genom förordning (EEG) nr 1189/93 [2] införde rådet slutgiltiga antidumpningstullar på import av vissa sömlösa rör av järn och eller olegerat stål med ursprung i Ungern, Polen och Republiken Kroatien. Tullsatsen fastställdes till 21,7 % för Ungern, 10,8 % för Polen och 17,4 % för Republiken Kroatien. Dessutom godtog kommissionen åtaganden [3] av de ungerska, polska och kroatiska exportörerna.

(2) Den 31 augusti 1996 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* [4] att det skulle inledas en interimsöversyn av förordning (EEG) nr 1189/93 vad gäller import av vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål med ursprung i Ungern, Polen och Republiken Kroatien och påbörjade en undersökning enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad "grundförordningen").

(3) Denna interimsöversyn inleddes parallellt med en undersökning som samma dag [5] inleddes beträffande sådan import med ursprung i Ryssland, Tjeckiska republiken, Rumänien och Slovakiska republiken sedan ett klagomål hade ingetts av Defence Committee of the Seamless Steel Tube Industry of the European Union.

(4) Genom förordning (EG) nr 981/97 [6] (nedan kallad "den preliminära förordningen") införde kommissionen en preliminär antidumpningstull på import till gemenskapen av den ifrågavarande produkten med ursprung i Ryssland, Tjeckiska republiken, Rumänien och Slovakiska republiken.

(5) Sedan de preliminära antidumpningsåtgärderna hade införts lämnade vissa berörda parter skriftliga synpunkter.

De parter som begärde det gavs tillfälle att bli hörda av kommissionen.

Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg vara nödvändiga för sina slutgiltiga avgöranden.

(6) Den 22 maj 1997 underrättades de associeringsråd som inrättats enligt avtalen mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Tjeckiska republiken, Rumänien respektive Slovakiska republiken, å andra sidan, om kommissionens avsikt att införa preliminära åtgärder.

[1] EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen i dess lydelse efter ändringar genom förordning (EG) nr 2331/96 (EGT L 317, 6.12.1996, s. 1).
[2] EGT L 120, 15.5.1993, s. 34.
[3] EGT L 120, 15.5.1993, s. 42.
[4] EGT C 253, 31.8.1996, s. 25.
[5] EGT C 253, 31.8.1996, s. 26.
[6] EGT L 141, 31.5.1997, s. 36.

De tjeckiska, rumänska och slovakiska myndigheterna hävdade alla att kommissionen hade handlat i strid med Europaavtalet (särskilt artikel 34.2 i dessa) genom att inte samråda vare sig innan förfarandet inleddes eller omedelbart därefter och inte heller innan de preliminära tullarna infördes.

Man bör hålla i minnet att kommissionen när den tagit emot ett klagomål måste undersöka de påståenden som görs i klagomålet. Om kommissionen är övertygad om att den klagande har lagt fram tillräckliga bevis för att motivera en undersökning är kommissionen enligt gällande antidumpningslagstiftning skyldig att inleda ett förfarande. Vad gäller gemenskapens rättsliga förpliktelser enligt Europaavtalen har dessa enligt kommissionens mening till fullo uppfyllts. Enligt avtalen skall associeringsråden informeras om ett antidumpningsärende så snart importlandets myndigheter har inlett en undersökning. Denna skyldighet iakttogs av kommissionen.

Enligt Europaavtalen får den importerande parten vidare vidta lämpliga åtgärder om en tillfredsställande lösning inte har nåtts inom trettio dagar efter det att ärendet hänsköts till associeringsrådet. Eftersom ingen lösning nåddes inom den fastställda tiden hade kommissionen rätt att vidta lämpliga åtgärder, vilket också skedde den 31 maj 1997. Det faktiska beslutet att införa preliminära tullar fattades inte förrän den 21 maj, kort tid innan den föreskrivna tidsfristen löpte ut. Kommissionen underrättade emellertid genast associeringsrådet som också fick tillgång till faktaunderlaget för beslutet. Inom några få dagar inleddes ett samråd, först med ländernas myndigheter, sedan med exportörerna/tillverkarna själva, vilket sedan pågick under hela undersökningen med sikte på att nå en ömsesidigt godtagbar lösning. Gemenskapen har alltså till fullo uppfyllt kraven i Europaavtalen, särskilt artikel 34.2 och 34.3 b i dessa.

(7) I samband med interimsöversynen underrättade kommissionen formellt de ungerska, polska och kroatiska tillverkare/exportörer och importörer som den visste var berörda, företrädare för exportländerna samt den klagande och gav de berörda parterna tillfälle att skriftligen lämna synpunkter och att begära att bli hörda. De berörda parter som begärde det gavs möjlighet att bli hörda av kommissionen. De gav också in skrivelser i vilka de redovisade sina synpunkter på avgörandena.

(8) Kommissionen sände ut frågeformulär till alla parter som den visste var berörda och fick svar från de klagande gemenskapstillverkarna, från fem företag i Tjeckiska republiken, sju företag i Rumänien, ett företag i Slovakiska republiken och sex företag i Ryssland, samt från ett företag i Ungern, sex företag i Polen och ett företag i Republiken Kroatien. Kommissionen fick också svar från fyra icke-närstående importörer i gemenskapen, från en gemenskapsimportör som är ett tjeckiskt företag närstående samt från två importörer som är den slovakiska tillverkaren närstående, varav den ena har sitt säte i gemenskapen, den andra i Schweiz.

Kontrollbesök som avsåg båda undersökningarna genomfördes hos följande företag:

Gemenskapstillverkare

— Voest Alpine, Kindberg, Österrike

— Vallourec Industries, Boulogne-Billancourt, Frankrike

— Benteler AG, Paderborn, Tyskland

— Mannesmannröhren-Werke AG, Mülheim an der Ruhr, Tyskland

— Dalmine SpA, Dalmine, Italien

— Productos Tubulares SA, Valle de Trapaga, Spanien

— Tubos Reunidos SA, Amurrio, Spanien

— Ovako Steel AB Tube Division, Hofors, Sverige

— ESW Röhrenwerke GmbH, Eschweiler, Tyskland

— Rohrwerk Neue Maxhütte GmbH, Sulzbach-Rosenberg, Tyskland

Importörer som inte är exportörer närstående

— Jannone ARM SpA, Neapel, Italien

— Geminvest SRL, Limbiate, Italien

— Starval, Marly La Ville, Frankrike

— Voest Alpine Stahlhandel AG, Linz, Österrike

Exportörer och importörer/försäljningsbolag som omfattas av den nya undersökningen

Importör som är två tjeckiska tillverkare närstående:

— Topham Eisen und Stahlhandelges GmbH, Wien, Österrike

Importörer som är den slovakiska tillverkaren närstående:

— Pipex International AG, Nidau, Schweiz

— Pipex Italia SpA, Milano, Italien (dotterbolag till ovanstående företag)

Exportörer i Tjeckiska republiken

— Vítkovice as och Vítkovice Export as, Ostrava

— Nová Hut a.s., Ostrava

— Válcovny trub Dioss och Dioss Trading, Chomutov

— Ferromet Long Products Ltd., Prag (ett Nová Hut närstående försäljningsbolag)

— Incos s.r.o., Prag (icke-närstående försäljningsbolag)

Exportörer i Rumänien

— Artrom SA, Slatina

— Silcotub SA, Zalau

— Petrotub SA, Roman

— Republica SA, Bukarest

— Intertube Ltd., Bukarest (en SC Republica SA närstående handlare)

— SC Metalexportimport SA, Bukarest (icke närstående exportör/handlare)

— Sota Company, Bukarest (icke närstående exportör/handlare)

Exportörer i Slovakiska republiken

— Zeleziarne Podbrezová a.s., Podbrezová

Exportörer som omfattas av översynen

Exportör i Ungern

— Csepel Tubes Co. Ltd, Budapest

Exportörer i Polen

— Huta Andrzej SA, Zawadzkie

— Huta Batory SA, Chorzów

— Stalexport SA (närstående handlare), Katowice

Exportör i Kroatien

— Zeljezara Sisak, Sisak Steel Pipe Works, Sisak

Under undersökningens gång informerade den kroatiska exportören kommissionen om att företaget hade ändrat sitt namn till Zeljezara Sisak — Sisak Tubemills Ltd. Kommissionen drog slutsatsen att namnförändringen inte på något sätt påverkade de avgöranden som träffades inom ramen för undersökningen.

(9) Undersökningen av dumpning omfattade i båda fallen perioden från och med den 1 september 1995 till och med den 31 augusti 1996 (undersökningsperioden). Undersökningen av skada och prövningen av sannolikheten för att skadan skulle fortsätta eller återkomma omfattade perioden från och med januari 1992 till och med undersökningsperiodens slut.

(10) Alla berörda parter informerades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera att slutgiltiga åtgärder införs eller att de befintliga slutgiltiga åtgärderna ändras. De gavs också tillfälle att inom viss tid efter utlämnandet av dessa uppgifter lämna synpunkter och/eller att göra åtaganden.

B. PRODUKT SOM ÄR FÖREMÅL FÖR UNDERSÖKNING

1. Berörd produkt

(11) Den produkt som är föremål för de båda undersökningarna är

a) sömlösa rör av järn eller olegerat stål av sådana slag som används till olje- eller gasledningar (pipelines), med en ytterdiameter av högst 406,4 mm,

b) sömlösa rör med runt tvärsnitt, av järn eller olegerat stål, kalldragna eller kallvalsade, andra än precisionsrör, och

c) övriga rör med runt tvärsnitt, av järn eller olegerat stål, andra än rör avsedda för gängning, med en ytterdiameter av högst 406,4 mm,

som för närvarande omfattas av KN-nummer 7304 10 10, 7304 10 30, 7304 31 99, 7304 39 91 och 7304 39 93.

I linje med rådets ställningstagande i förordning (EEG) nr 1189/93 och i enlighet med punkt 10 i den preliminära förordningen betraktas, såväl i den nya undersökningen som i översynen, alla sömlösa rör som omfattas av de ovan nämnda KN-numren som en och samma produkt (nedan kallad "den berörda produkten").

2. Likadan produkt

(12) Alla sömlösa rör som är föremål för de två undersökningarna befanns vara likadana med avseende på huvudsakliga fysiska och tekniska egenskaper och slutliga användningsområden, vare sig de tillverkas i gemenskapen eller i de länder som är föremål för undersökningarna.

Några exportörer hävdade att deras produkter inte borde betraktas som likadana produkter som de produkter som tillverkas av gemenskapsföretagen eller av andra exporterande tillverkare eftersom det fanns kvalitetsskillnader och tekniska skillnader samt olikheter i fråga om distributionskanaler, användningsområden och marknadens sätt att uppfatta produkten.

Kommissionen konstaterade emellertid att den berörda produkten distribueras via likartade kanaler. De grundläggande tillämpningarna och användningsområdena i stort är likartade. Det föreligger en hög grad av utbytbarhet och följaktligen konkurrens mellan alla de importerade produkter som omfattas av de båda undersökningarna och de produkter som tillverkas av gemenskapsföretagen. Kommissionen konstaterade också att alla de importerade produkterna, trots smärre skillnader, hade samma eller mycket snarlika grundläggande tekniska och fysiska egenskaper som de produkter som tillverkades av gemenskapstillverkarna.

Sammanfattningsvis betraktas de produkter som har sitt ursprung i de olika länder som omfattas av undersökningen och de produkter som tillverkas och säljs i gemenskapen som likadana produkter enligt artikel 1.4 i grundförordningen.

C. DUMPNING

DUMPNINGSUNDERSÖKNING

1. Tjeckiska republiken

a) *Samarbete*

(13) Det företag som kommissionen bedömde som icke-samarbetsvilligt gav senare in en skrivelse till kommissionen, i vilken den invände mot denna behandling och gjorde gällande att bestämmelserna i artikel 18 i grundförordningen inte var tillämpliga på företaget. Företaget betonade att dess avsikt inte hade varit att vilseleda och att det hade handlat efter bästa förmåga. Även om förteckningarna över försäljningen på hemmamarknaden och på export, förteckningarna över kreditnotor och uppgifterna om försäljningen till olika kunder och om företagets tillverkningskostnader inte alls var perfekta, betydde detta att kommissionen var skyldig att beakta dem. Företaget kritiserade också kommissionen för att inte ha tagit tillräcklig hänsyn till företagets svårigheter i samband med privatiseringen och Tjeckiska republikens speciella problem i samband med övergången till marknadsekonomi. Eftersom företaget hade bytt ägare i april 1997 (sedan tillverkningen upphört månaden före) hävdades slutligen att det skulle vara orättvist att införa sanktioner för den nya ägaren.

Skälen till kommissionens beslut att betrakta ett av de tjeckiska företagen som icke samarbetsvilligt i undersökningen anges i punkt 14 i den preliminära förordningen. Man bör komma ihåg att de förteckningar som företaget överlämnade i sitt svar till kommissionen vid kontroll befanns innehålla flera hundra transaktioner på hemmamarknaden och på export som aldrig hade ägt rum. Detta bar inte bara i hög grad vilseledande utan innebar också att kommissionen inte hade någon möjlighet att med rimlig säkerhet fastställa vare sig ett tillförlitligt normalvärde eller ett tillförlitligt exportpris. Vilka företagets skäl härför än var (och kommissionen vill framhålla att den förklaring som ursprungligen gavs var klart otillfredsställande och en helt annan än den som senare skriftligen överlämnades), kan förfarandet inte sägas vara förenligt med allmänt godtagna bokföringsprinciper. Kommissionen hade i det läget inget annat val än att avvisa svaret och att tillämpa artikel 18 i grundförordningen, inte minst därför att varje annat handlande skulle ha inneburit en diskriminering gentemot andra företag som samarbetade fullt ut i undersökningen.

Ägarbytet inträffade efter undersökningsperiodens slut och är därför inte en faktor som kan betraktas som relevant för detta förfarande (jfr. artikel 6.1 i grundförordningen).

b) *Normalvärde*

(14) En av de tjeckiska tillverkarna ifrågasatte den metod som kommissionen hade använt för att fastställa normalvärdet för en av produktgrupperna (jfr punkt 16 i den preliminära förordningen). Företaget hävdade särskilt att det inte fanns något i grundförordningen som berättigade kommissionen att beräkna normalvärdet på grundval endast av genomsnittlig lönsam försäljning i stället för på grundval av genomsnittet av all försäljning inom produktgruppen. Samma tillverkare invände mot att kommissionen när det konstruerade normalvärdet för vissa grupper hade använt sig av en vinstmarginal som uppnåtts vid lönsam inhemsk försäljning på hemmamarknaden inom andra produktgrupper.

Denna begäran kunde inte godtas eftersom den strider mot både grundförordningen och gemenskapsinstitutionernas stående praxis. Vad gäller den första punkten skall enligt artikel 2.4 tredje stycket i grundförordningen normalvärdet grundas endast på den lönsamma försäljningen om omfattningen av den inhemska försäljningen till priser under kostnaden per enhet motsvarar minst 20 % av försäljningsvolymen. Vad den andra punkten beträffar följde kommissionen artikel 2.6 i grundförordningen och tillämpade vinstmarginalen för "exportörens eller producentens ... försäljning av den likadana produkten vid normal handel".

En tillverkare invände också mot att dess egna försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader hade ersatts med det närstående företagets motsvarande kostnader (jfr punkt 16 i den preliminära förordningen) och motiverade detta med att sådana kostnader, enligt artikel 2.6 i grundförordningen, skall vara baserade på

"faktiska uppgifter". Kommissionen ansåg inte att de relevanta bokföringshandlingar som tillverkaren hade överlämnat i tillräcklig grad stödde de uppgifter som företaget lämnat i sitt svar på frågeformuläret. Sedan företaget underrättats om kommissionens avsikter översände det ytterligare förklaringar och tabeller, men eftersom dessa utgjorde tilläggsinformation som inte kunde kontrolleras kunde uppgifterna inte beaktas.

De två samarbetsvilliga tillverkarna ifrågasatte att kommissionen hade uteslutit den försäljning som skett dem emellan från förteckningen över försäljningstransaktioner och anförde som skäl att de inte var varandra närstående och att, även om så varit fallet, kommissionen inte kunnat visa att priserna påverkades av deras affärsrelation.

Detta kunde inte godtas. Eftersom de två företagen har en gemensam aktieägare (jfr punkt 22 i den preliminära förordningen och punkt 17 nedan) är de varandra närstående. Vidare fastställs klart och tydligt i artikel 2.1 i grundförordningen att "priser mellan parter som förefaller att vara förbundna med varandra ... får anses utgöra priser vid normal handel ... endast om det fastställs att de inte påverkas av förhållandet mellan parterna." Eftersom det inte fastställdes att så var fallet fördes de ifrågasatta transaktionerna inte upp på förteckningen igen.

Några ytterligare synpunkter lämnades inte vad gäller normalvärdet och rådet bekräftar därför avgörandena enligt den preliminära förordningen.

c) *Exportpris*

(15) Inga synpunkter lämnades vad gäller fastställandet av exportpriset. Avdraget för vinstmarginal justerades emellertid något för den närstående österrikiska importören (jfr. punkt 18 i den preliminära förordningen) sedan kommissionen sett över de icke-närstående importörernas vinstmarginaler under den tid undersökningen pågick.

d) *Jämförelse*

(16) Under denna rubrik mottogs inga synpunkter och kommissionens slutsatser bekräftas därför.

e) *Dumpningsmarginal*

(17) De samarbetsvilliga företagen motsatte sig kommissionens beslut att fastställa dumpningsmarginalen på grundval av en jämförelse mellan vägda genomsnittliga normalvärden och individuella exportpriser (i stället för vägda genomsnittliga exportpriser) och hävdade att kommissionen inte hade redovisat tillräckliga skäl för sitt tillvägagångssätt i punkt 21 i den preliminära förordningen.

Kommissionen anförde i den förordningen att dess tillvägagångssätt motiverades av att det var nödvändigt att till fullo återspegla den dumpning som förekom och av att det fanns ett mönster för exportpriserna som väsentligen skilde sig mellan olika medlemsstater och mellan olika perioder. Kommissionen har sett över sina beräkningar och kommit fram till att skillnaderna mellan de olika ländernas exportpriser inte uppvisade ett tillräckligt tydligt mönster. Kommissionen står emellertid fast vid sitt konstaterande att det fanns ett mönster med varierande exportpriser mellan olika perioder som (entydigt) ledde till att dumpningen avsevärt ökade efter det att de kvantitativa begränsningarna upphörde att gälla den 31 december 1995; det tillvägagångssätt som kommissionen valde att tillämpa i samband med den preliminära förordningen bekräftas därför.

Kommissionens beslut att behandla de båda samarbetsvilliga företagen som varandra närstående företag och att följaktligen fastställa en enda dumpningsmarginal för dem mötte starka invändningar med hänvisning till att båda företagen leddes oberoende av varandra och att de hade olika kostnads- och prissättningsstrukturer. Vidare hävdades att majoritetsaktieägaren (the National Property Fund) endast uppträdde som styrelseledamot och inte hade något inflytande över den kommersiella ledningen av företagen.

I en marknadsekonomi är det enligt kommissionens mening majoritetsaktieägarens sak att besluta om i vilken juridisk form affärsintressens i exportlandet skall organiseras. Majoritetsaktieägarens kontroll eller potentiella kontroll över dessa intressen är normalt densamma vare sig de utgör en del av en enda juridisk enhet eller är organiserade i olika juridiska enheter. Om det fastställs olika dumpningsmarginaler för företag som är varandra närstående är det i realiteten risk för att exporten kanaliseras via det företag som har den lägsta dumpningsmarginalen. Av detta skäl drogs slutsatsen att olika tillverkare i exportlandet ändock måste behandlas som en enhet i detta förfarande i den mån alla dessa företag kontrolleras av en och samma aktieägare.

(18) På grundval av kommissionens preliminära avgöranden enligt punkterna 14–23 i den preliminära förordningen och med beaktande av den justering som beskrivs i punkt 15 ovan fastställdes följande slutgiltiga dumpningsmarginaler för de två samarbetsvilliga företagen, uttryckta i procent av importvärdet cif fritt gemenskapens gräns:

— Nová Hut a.s. 5,1 %

— Vítkovice a.s. 5,1 %.

Beräkningen av den resterande dumpningsmarginalen sågs över. I stället för att utgå från de högsta normalvärden som konstaterats för de två tjeckiska tillverkarna användes vid det slutgiltiga fastställandet vägda genomsnittliga normalvärden. Beräknad på denna grundval är den resterande dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av det importvärde cif fritt gemenskapens gräns som fastställts för de två samarbetsvilliga företagen, 28,6 %.

2. Rumänien

a) *Normalvärde*

(19) Ett företag hävdade att de belopp för oförutsedda kostnader som ingick i företagets försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader inte skulle tas med vid beräkningen eftersom oförbrukade belopp återfördes vid årets utgång. Om beloppen verkligen hade återförs och inte ersatts av andra kostnader och i den mån det tydligt framgick av uppgifterna i svaret på frågeformuläret eller de uppgifter som lämnades vid kontrollbesöket på platsen att beloppen inte motsvarande en faktisk kostnad justerades beloppet för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader.

Ett företag begärde att produktionskostnaden skulle justeras med hänsyn till att företaget inte hade några försäljningskostnader, i synnerhet inte för förpackning, vid försäljning på hemmamarknaden. När det gäller dessa försäljningskostnader, som kommissionens hade tagit med vid sin beräkning av normalvärdet, hävdade företaget att det i själva verket hade fått ersättning av sina kunder. Kommissionen godtog detta och beräkningen av produktionskostnaden för detta företag har därför reviderats på lämpligt sätt.

Ett företag hävdade att kommissionen borde utgå från all försäljning, inbegripet försäljning som inte sker vid normal handel, alltså försäljning med förlust, när den fastställer normalvärdet. Kommissionen ansåg med hänsyn till artikel 2.4 i grundförordningen att det vid fastställandet av normalvärdet var nödvändigt att utesluta försäljning som skett med förlust om omfattningen av denna försäljning motsvarade mer än 20 % av den totala inhemska försäljningsvolymen. Med hänsyn till bestämmelserna i grundförordningen och institutionernas stående praxis vid fastställandet av normalvärdet kunde företagets krav därför inte godtas.

Två företag gjorde med hänvisning till artikel 34.2 i Europaavtalet gällande att kommissionen för att respektera avtalet alltid borde välja den metod som är mest fördelaktig för företagen. Detta argument avvisades på den grunden att artikel 34.2 i avtalet endast hänvisar till valet av åtgärder som skall införas av kommissionen sedan dumpning, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse har fastställts, och inte till de faktiska beräkningsmetoder som använts vid fastställadet.

Ett företag gjorde först i ett mycket sent skede av förfarandet (vid utfrågning för att få synpunkter på de preliminära avgörandena) gällande att försäljning från lager inte borde tas med vid beräkning av normalvärdet eftersom dessa produkter saknade kvalitetsintyg och därför inte utgjorde en likadan produkt, och att inte heller försäljning för vilken betalning utgått i form av kompensation borde tas med eftersom denna försäljning inte skett vid normal handel. Dessa krav framställdes inte på lämpligt sätt, eftersom de varken fanns med i svaret på frågeformuläret eller framfördes vid kontrollbesöket på platsen och inte heller i något senare skede av förfarandet när företaget ombads att lämna synpunkter. Ingenstans i de dokument som företaget överlämnade var de möjligt för kommissionen att skilja mellan försäljning från lager och annan försäljning, eller mellan försäljning med respektive utan kvalitetsintyg. Under undersökningens gång konstaterades dessutom att kompensationsaffärer faktiskt förekom vid normal handel. Följaktligen avvisades bägge kraven.

Några ytterligare synpunkter lämnades inte. Med beaktande av de ändringar som redovisas ovan bekräftas avgörandena beträffande normalvärdet enligt den preliminära förordningen.

b) *Exportpris*

(20) Inga ändringar gjordes beträffande den metod som använts för att beräkna exportpriserna. Avgörandena beträffande exportpriserna enligt den preliminära förordningen bekräftas därför.

c) *Jämförelse*

(21) I samband med de preliminära avgörandena avvisade kommissionen en begäran av två rumänska företag om justering av normalvärdet för kreditvillkor. De bägge företagen framförde på nytt denna begäran. Det konstaterades emellertid under undersökningen att det i det stora flertalet fall i Rumänien inte förekom att kontanta medel faktiskt utväxlades i samband med affärsuppgörelser. Betalningen verkställdes i själva verket oftast genom "kompensation" i form av antingen byteshandel eller utbyte av handelsväxlar. Enligt artikel 2.10 g i grundförordningen skall en justering göras för olikheter i kreditkostnader förutsatt att denna faktor beaktats vid fastställandet av försäljningspriserna. Undersökningen visade att dessa kostnader inte hade beaktas vid fastställandet av försäljningspriserna. När betalningen skedde i form av kompensation utväxlades inga

kontanta medel och företagens finansiella situation påverkades alltså inte. Det framgick vidare av undersökningen att förfallodagarna i regel inte respekterade och detta gällde alla slag av betalning. Företagets begäran om en justering för kreditvillkor avvisades därför på nytt.

Ett företag gjorde gällande att någon provision inte hade betalats vid exportförsäljningen till vissa kunder inom gemenskapen och att det inte borde göras någon justering av de priser som togs ut vid export till dessa kunder. Kommissionen reviderade sina beräkningar i enlighet härmed.

Ett företag begärde att normalvärdet skulle justeras för skillnader i handelsled. Eftersom företaget inte hade framfört detta krav i något skede av undersökningen innan det framförde sina synpunkter på kommissionens preliminära avgöranden, kunde kravet inte betraktas som berättigat. Det underbyggdes inte heller av bevisning och stod i strid med de uppgifter som företaget hade redovisat i sitt svar på frågeformuläret och framfört vid kontrollbesöket på platsen.

Några ytterligare synpunkter lämnades inte vad gäller jämförelsen. De preliminära avgörandena bekräftas därför.

d) *Dumpningsmarginal*

(22) Ett företag gjorde gällande att dumpningsmarginalen inte borde beräknas på grundval av en jämförelse transaktion för transaktion mellan de vägda genomsnittliga normalvärdena och det justerade exportpriset för varje motsvarande produktgrupp utan i stället på grundval av en jämförelse mellan vägda genomsnitt.

Detta påstående avvisades sedan kommissionen på nytt övervägt den metod som använts för samtliga rumänska företag och följande konstaterades:

— För ett företag blev det ingen skillnad i dumpningsmarginal om man använde den ena eller den andra metoden eftersom alla exporttransaktioner skedde till dumpade priser.

— För tre företag konstaterades ett mönster för exportpriserna som skilde sig avsevärt åt mellan olika bestämmelseorter eller olika perioder.

Med hänsyn till det ovan anförda och i enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen beslöt kommissionen att vid det slutgiltiga fastställandet välja metoden att jämföra det vägda genomsnittliga normalvärdet per period med de justerade enskilda exportpriserna, transaktion för transaktion.

Samtliga samarbetsvilliga rumänska tillverkare/exportörer invände mot att kommissionen, på den grunden att företagen hade samma majoritetsaktieägare, hade infört en enda dumpningsmarginal och begärde individuell behandling. Av de skäl som redovisas i punkt 17 kunde denna begäran inte godtas.

Två företag gjorde gällande att kommissionen borde ha informerat dem om alla aspekter av beräkningen av dumpningen för samtliga företag, eftersom dessa hade använts för att fastställa den samlade dumpningsmarginalen. Genom att underlåta att göra detta hade kommissionen kränkt deras rätt att försvara sig. Kommissionen har i enlighet med artikel 20.1 i grundförordningen i detalj för vart och ett av företagen redovisat de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för dess beräkning av företagets individuella dumpningsmarginal och har dessutom redogjort för den metod som användes för att fastställa den individuella dumpningsmarginalen. Eftersom alla företagen har samma majoritetsaktieägare kan de enkelt utbyta information via denna och till fullo utöva sin rätt att försvara sig.

Inga ytterligare synpunkter gavs in. Avgörandena enligt den preliminära förordningen bekräftas därför.

(23) De vägda genomsnittliga dumpningsmarginalerna för de fyra samarbetsvilliga tillverkarna/exportörerna fastställdes slutgiltigt till följande, uttryckta i procent av importvärdet cif fritt gemenskapens gräns:

— SC Artrom SA:	9,8 %
— SC Petrotub SA:	9,8 %
— SC Republica SA Trade Company:	9,8 %
— Silcotub SA:	9,8 %.

Den resterande dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av importvärdet cif fritt gemenskapens gräns, är oförändrat 38,2 %.

3. Slovakiska republiken

a) *Normalvärde*

(24) Den slovakiska tillverkaren ifrågasatte den metod som kommissionen hade använt för att fastställa normalvärdet för två av produktgrupperna (jfr punkt 31 i den preliminära förordningen). Företaget gjorde särskilt gällande att kommissionen hade handlat felaktigt när det beräknade normalvärdet på grundval av genomsnittlig lönsam försäljning enbart och att den i stället skulle ha utgått från genomsnittet av all försäljning inom produktgrupperna. Företaget uppgav som skäl härför att produktgrupperna var lönsamma totalt sett och att full kostnadstäckning därför uppnåddes under undersökningsperioden grundat på ett vägt genomsnitt. Företaget hävdade dessutom med hänvisning till ar-

tikel 34.2 i Europaavtalet att kommissionen borde ha valt att tillämpa den metod som "minst stör avtalets funktion".

Båda dessa argument avvisades av de skäl som anges i punkt 19 ovan.

Inga ytterligare synpunkter framfördes vad gäller normalvärdet och kommissionens avgöranden enligt den preliminära förordningen bekräftas därför.

b) *Exportpris*

(25) Företaget invände mot kommissionens sätt att konstruera exportpriset (se punkt 32 i den preliminära förordningen), särskilt beslutet att från de priser som togs ut av företagets italienska dotterbolag dra en vinstmarginal på 4 %. Företaget hävdade att denna marginal var för hög och att kommissionen borde ha använt det italienska företagets egna siffror. Det gjorde också gällande att kommissionen hade feltolkat de siffror för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som företaget hade överlämnat vilket hade lett till att företaget fått ett högre tal för dessa kostnader och högre dumpningsmarginal. Företaget menade vidare att det skulle ha varit riktigare att konsolidera båda företagens försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och att tillämpa ett enda tal för dessa kostnader.

Kommissionen fastställde vinstmarginalen på 4 % på grundval av den genomsnittliga vinstmarginal som uppnåddes av de fyra icke närstående importörer som anges i punkt 6 c i den preliminära förordningen. Kommissionen har emellertid sett över siffrorna på nytt och då kommit fram till att en justerad vinstmarginal på 3,8 % bör tillämpas vid det slutgiltiga fastställandet. Även om den invändningen framfördes att två av de fyra importörerna i själva verket var gemenskapstillverkare närstående förvissade sig kommissionen om att de vinstmarginaler som konstaterats för dessa företag avspeglade deras vinst på försäljningen till oberoende kunder i gemenskapen. Vad beträffar satsen för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader såg kommissionen över siffrorna på nytt och drog inte bara slutsatsen att kostnaderna faktiskt hade överskattats utan dessutom att det skulle ha varit riktigare att konsolidera de schweiziska och italienska försäljningsbolagens siffror eftersom de hade en likartad affärsrelation till den slovakiska exportören och mestadels utövande sin verksamhet i samma lokaler. Ett samlat tal för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader har därför tillämpats.

c) *Jämförelse*

(26) Företaget begärde en "justering för skillnader i distributionskanal" vilka kommissionen skulle ha underlåtit att beakta i samband med det preliminära fastställandet. Företaget gjorde gällande att en sådan justering var berättigad med hänsyn till att företaget sålde direkt till återförsäljare på hemmamarknaden medan försäljningen på gemenskapsmarknaden skedde via närstående italienska och schweiziska företag; det anförde vidare att justeringen var nödvändig för att säkerställa en rättvis jämförelse med det konstruerade exportpriset.

Denna begäran täcks av den justering för skillnader i rabatter och kvantiteter som företaget redan beviljats. I artikel 2.10 i grundförordningen anförs uttryckligen att "dubblering skall undvikas vid justeringen, särskilt avseende rabatter, avdrag, kvantiteter och handelsled". Eftersom normalvärdet redan har justerats nedåt för att avspegla det faktum att försäljningen inom gemenskapen i huvudsak avsåg stora kunder är en ytterligare justering inte berättigad.

Inga ytterligare synpunkter lämnades och kommissionens avgöranden bekräftas därför.

d) *Dumpningsmarginal*

(27) Företaget invände mot kommissionens beslut att fastställa dumpningsmarginalen på grundval av en jämförelse mellan justerade vägda genomsnittliga normalvärden och justerade enskilda exportpriser (i stället för vägda genomsnittliga exportpriser) och hävdade att kommissionen inte hade redovisat tillräckliga motiv i punkt 34 i den preliminära förordningen för sitt tillvägagångssätt.

Kommissionen vidhåller sina överväganden i den nämnda punkten, 34, men de ändringar som den därefter har gjort av de siffror som användes för att beräkna dumpningsmarginalen har medfört att skillnaden mellan de två metoderna inte längre är så stor att den motiverar det ursprungliga tillvägagångssättet. Kommissionen har därför beslutat att vid det slutgiltiga fastställandet återgå till metoden att jämföra det vägda genomsnittliga normalvärdet med det vägda genomsnittliga exportpriset. De preliminära avgörandena har ändrats i enlighet härmed.

(28) På grundval av kommissionens tidigare avgöranden enligt punkterna 31 – 35 i den preliminära förordningen och med beaktande av de ändringar som avses ovan fastställdes dumpningsmarginalen för den samarbetsvilliga tillverkaren, uttryckt i procent av importvärdet cif fritt gemenskapens gräns, till följande:

— Zeleziarne Podbrezová a.s.: 7,5 %.

Den resterande dumpningsmarginalen fastställdes till samma nivå.

4. **Ryssland**

a) *Samarbete*

(29) Fem av de sex ryska företagen invände skriftligen mot kommissionens beslut att behandla dem som icke-samarbetsvilliga företag. Skälen för kommissionens beslut redovisas i punkt 36 i den preliminära förordningen. Företagen hävdade att de, även om deras svar kanske var bristfälliga, själva hade varit villiga att samarbeta i undersökningen och beredda att lämna den ytterligare information som kommissionen eventuellt hade kunnat begära. Några företag begärde individuell behandling eller erbjöd sig att göra ett individuellt åtagande eller yrkade att deras komparativa fördelar skulle beaktas.

Kommissionen står emellertid fast vid sin synpunkt att de ryska företagen genom att inte ha överlämnat korrekt och fullständig information på begärt sätt har förverkat sin rätt att betraktas som samarbetsvilliga parter i undersökningen. Kommissionen bestrider inte att några svar var mera utförliga än andra, men de var alla på en avgörande punkt ofullständiga: genom det sätt på vilket enskilda produkter och transaktioner hade grupperats samman fanns det ingen möjlighet för kommissionen att korrekt fastställa vare sig normalvärdet eller exportpriset. Några företag inlämnade ytterligare uppgifter sedan kommissionen hade informerat dem om sitt beslut att tillämpa artikel 18 i grundförordningen och en del av dem fortsatte att överlämna nya eller uppfräschade uppgifter till och med efter det att den preliminära förordningen hade offentliggjorts. Faktum kvarstår emellertid att de uppgifter som kommissionen förfogade över när tidsfristen för att svara löpte ut för samtliga sex företag bedömdes som otillräckliga. Det skulle vara att diskriminera andra berörda parter som samarbetade i undersökningen om kommissionen tog hänsyn till uppgifter som inlämnades dagar, veckor och ibland månader efter det att tidsfristen hade löpt ut.

Kommissionens slutsatser bekräftas därför.

b) *Dumpningsmarginal*

(30) Kommissionen gjorde en ny beräkning av den ryska dumpningsmarginalen och använde därvid samma normalvärden som vid revideringen av den tjeckiska resterande marginalen (se vidare punkt 18). På denna grundval fastställdes en dumpningsmarginal, uttryckt i procent av importvärdet cif fritt gemenskapens gräns, på 26,8 %.

ÖVERSYN

1. **Allmänna anmärkningar**

(31) Tillverkarna/exportörerna i Polen och Ungern lämnade inte så som kommissionen hade begärt några detaljerade uppgifter rörande enskilda produkter i den tabell med produktbeskrivningar som hade bifogats alla utsända frågeformulär, utan redovisade uppgifterna fördelade på produktgrupper som omfattade ett antal produkter grupperade efter vissa bedömningsgrunder, t.ex. viss väggtjocklek. I vissa fall omfattade grupperna därför produkter som klassificeras enligt olika KN-nummer. Av detta skäl och eftersom det inte gick att få fram några närmare uppgifter vid kontrollbesöket på platsen måste kommissionen grunda sina beräkningar på produktgrupper i stället för enskilda produkter.

2. **Ungern**

a) *Normalvärde*

(32) Den enda ungerska tillverkaren/exportören sålde under undersökningsperioden fyra produktgrupper i Europeiska gemenskapen. Grupperna 1, 2 och 3 omfattades i sin helhet av KN-nummer 7304 39 91, medan grupp 4 innefattade en blandning av modeller som omfattades delvis av KN-nummer 7304 39 91, delvis av KN-nummer 7304 39 93. De tekniska upplysningar som överlämnades och kontrollerades var inte detaljerade nog för att kommissionen skulle kunna dela upp grupp 4 på de två KN-numrena. Eftersom Eurostat-statistiken visade betydande importkvantiteter under KN-nummer 7304 39 93 under undersökningsperioden och endast en ungersk tillverkare/exportör hade sålt den berörda produkten till gemenskapen under samma period utgick kommissionen vid sina beräkningar från att produktgrupp 4 i sin helhet omfattades av KN-nummer 7304 39 93.

Vid kontrollbesöket på platsen konstaterades att de detaljerade exportsiffror som företaget hade redovisat inte var tillförlitliga, eftersom en av kunderna i gemenskapen som svarade för 7 % av den uppgivna försäljningen till Europeiska gemenskapen av den berörda produkten hade utelämnats, och det visade sig vidare att datalistan över exporttransaktioner var felaktig också i andra avseenden, något som företaget inte kunde åtgärda. Det gjordes sedan en representativitetsundersökning enligt 5 %-regeln i form av en jämförelse av de kvantiteter som sålts på den inhemska marknaden med uppgifterna om importen från Ungern enligt Eurostat, som kommissionen i enlighet med artikel 18.5 i grundförordningen valde som oberoende informa-

tionskälla. På denna grundval fastställdes att försäljningen på hemmamarknaden, både totalt sett och för varje produktgrupp, i överensstämmelse med artikel 2.2 i grundförordningen i samtliga fall kunde betraktas som representativ vid fastställandet av normalvärdet.

För var och en av dessa fyra produktgrupper undersöktes sedan om försäljningen på hemmamarknaden kunde anses ha skett vid normal handel. För grupperna 2 och 3 utgjorde den lönsamma försäljningen mindre än 10 % av den inhemska försäljningen inom dessa grupper. För dessa grupper måste därför normalvärdet konstrueras i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen. Det gjordes på grundval av tillverkningskostnaden med tillägg av ett belopp för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst. Härvid beaktades tillverkarens/exportörens faktiska kostnader för tillverkning och försäljning vid normal handel. Vad beträffar produktgrupperna 1 och 4 var mellan 10 % och 80 % av hemmamarknadsförsäljningen lönsam. I enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen fastställdes normalvärdena för dessa två grupper därför på grundval av endast den lönsamma försäljningen på hemmamarknaden. Eftersom de fyra produktgrupper som företaget hade angett motsvarade KN-numren 7304 39 91 och 7304 39 93 beslöt kommissionen att fastställa ett normalvärde per KN-nummer. Då det konstaterades att förteckningen över exporttransaktioner var otillförlitlig och inte kunde läggas till grund för en vägning av de första tre produktgrupperna, var det inte möjligt att fastställa ett vägt genomsnitt av de normalvärden som konstaterats för de tre grupperna. När normalvärdet för KN-nummer 7304 39 91 skulle fastställas utgick kommissionen därför från det aritmetiska medelvärdet av de normalvärden som beräknats för de tre produktgrupperna i fråga. Som redovisats ovan fann kommissionen att produktgrupp 4 svarade mot KN-nummer 7304 39 93. Normalvärdet för KN-nummer 7304 39 93 var därför lika med det som fastställdes för grupp 4.

b) *Exportpris*

(33) Som nämns i föregående punkt visade det sig vid kontrollbesöket hos den enda ungerska exportören att de uppgifter beträffande exporten som företaget hade lämnat i sitt svar på frågeformuläret väsentligt skilde sig från företagets interna redovisning.

Efter kontrollbesöket informerades företaget skriftligen om att det på grund av de betydande avvikelser som konstaterats på platsen och det faktum att de faktiska exportsiffrorna inte kunde fastställas på ett riktigt sätt inte var möjligt att lägga de överlämnade uppgifterna till grund för fastställandet av exportpriset till gemenskapen och vidare om att exportpriset, i enlighet med artikel 18 i grundförordningen, måste fastställas på grundval av tillgängliga uppgifter. Företaget gavs samtidigt möjlighet att lämna synpunkter. En helt ny akt överlämnades då och företaget hävdade att den var den riktiga versionen av förteckningen över exporttransaktioner. Denna förteckning avvisades av kommissionen eftersom de nya uppgifterna inte kunde kontrolleras.

I syfte att fastställa de ungerska exportpriserna valde kommissionen som oberoende informationskälla i enlighet med artikel 18.5 i grundförordningen den officiella importstatistik som ges ut av Eurostat. Kommissionen beaktade emellertid endast importvolymerna för de varor under de två KN-numren som denna tillverkare exporterade till Europeiska gemenskapen.

c) *Jämförelse*

(34) För att en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset fritt fabrik skall kunna göras togs hänsyn i form av justeringar till olikheter som påstods och konstaterades påverka prisjämförbarheten. Justeringar gjordes i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen för kostnader för transport, försäkring, hantering och därmed sammanhängande kostnader härtill samt kreditkostnader.

Vad gäller kraven på justeringar för

— importavgifter och indirekta skatter

— rabatter, avdrag och kvantiteter

— handelsled

— valutaomräkning

bör följande påpekas:

Importavgifter och indirekta skatter

Företaget begärde i enlighet med artikel 2.10 b i grundförordningen en justering med 8 % för tilläggstull som betalats för importerade råvaror. Kommissionen konstaterade emellertid i samband med kontrollbesöket på platsen att det inte hade återbetalats någon tull för de exporterade varorna. Kravet betraktades därför som ogrundat.

Rabatter, avdrag och kvantiteter

Företaget begärde i enlighet med artikel 2.10 c i grundförordningen en justering med 4 % för skillnader mellan de kvantiteter som köptes av kunder på hemmamarknaden respektive kunder i gemenskapen och hävdade att det betalades lägre priser

för större order. Eftersom företaget inte lade fram någon bevisning till stöd för kravet avvisades det.

Handelsled

Företaget begärde i enlighet med artikel 2.10 d i grundförordningen en justering med 12 % för skillnader i distributionskanaler mellan gemenskapsmarknaden och hemmamarknaden. Företaget gjorde gällande att alla kunderna i gemenskapen var oberoende handlare medan 49 % av de inhemska kunderna var slutanvändare. Denna siffra, som hade redovisats i tabellen över distributionskanalerna i det avsnitt av frågeformuläret som gällde inhemsk försäljning, var inte förenlig med uppgifterna i förteckningen över inhemska kunder, där alla inhemska kunder togs upp som "oberoende handlare", vilket skulle innebära att samma situation gällde som på gemenskapsmarknaden. Exportören hävdade att den bristande överensstämmelsen berodde på ett "språkligt fel". Huruvida det faktiskt var fråga om ett språkligt fel eller inte är ovidkommande eftersom kommissionen, utöver denna bristande överensstämmelse i företagets svar, också konstaterade att företaget tillämpade samma prissättningspolitik/prislista på hemmamarknaden, oavsett kundkategori. Kravet kunde därför inte beaktas.

Valutaomräkning

Vad gäller omräkningen av exportpriserna hävdade exportören att kommissionen borde ha använt sig av månatliga växelkurser i stället för av en växelkurs på årsbasis. Det bör emellertid erinras om att exportpriset hade fastställts på grundval av Eurostats uppgifter, eftersom den förteckning över de enskilda transaktionerna som exportören hade överlämnat inte kunde användas. Eftersom Eurostats siffror utgår från försäljningsdagen, inte dagen för importörens tullklarering, skulle användandet av månatliga växelkurser inte ha avspeglat försäljningsvillkoren på ett mera korrekt sätt. Exportörens begäran kunde därför inte godtas.

d) *Dumpningsmarginal*

(35) Jämförelsen på grundval av KN-nummer mellan vägda genomsnittliga normalvärden och vägda genomsnittliga exportpriser visade att dumpning förekom och att dumpningsmarginalen motsvarade det belopp med vilket normalvärdet överskred exportpriset.

Uttryckt i procent av importvärdet cif fritt gemenskapens gräns var dumpningsmarginalen för den enda ungerska tillverkaren/exportören följande:

— Csepel Tubes Co. Ltd: 36,5 %.

Eftersom den enda kända tillverkaren svarade för nästan all ungersk export av produkten till gemenskapen fastställdes den resterande dumpningsmarginalen till samma procentsats.

3. **Polen**

a) *Samarbete*

(36) Kommissionen fick svar på sitt frågeformulär från sex företag. Tre av svaren (som lämnades av två tillverkare/exportörer och ett närstående försäljningsbolag) bedömdes som otillfredsställande. Kommissionen drog därför slutsatsen att dessa tre företag inte inom den fastställda tidsfristen hade överlämnat de uppgifter som bedömdes nödvändiga för undersökningen, och underrättade företagen om sin avsikt att tillämpa artikel 18.1 i grundförordningen och att träffa sina avgöranden på grundval av tillgängliga uppgifter.

De tre andra företagen, vars svar bedömdes som tillfredsställande (två tillverkare/exportörer och ett försäljningsbolag som var en tillverkare/exportörer närstående), kontrollerades sedan genom besök på platsen. En av de två tillverkarna/exportörerna vägrade emellertid att ge kommissionens tjänstemän kopior av grundläggande dokument, såsom förteckningar över inhemsk försäljning, kunder och priser, originalfakturor för inhemsk försäljning samt den förteckning över exportkunder som motsvarade koderna i deras förteckning över exportförsäljningen. Det framgick också av kontrollen att företaget inte hade uppgett den försäljning till gemenskapen som hade skett under undersökningsperioden via ett närstående företag. På grund av dessa brister och det faktum att det inte var möjligt att kontrollera väsentliga delar av den information som företaget hade överlämnat kunde kommissionen inte lägga de överlämnade uppgifterna till grund för fastställandet av normalvärdet och exportpriset vid försäljning till gemenskapen. Företaget underrättades därför om att kommissionen, i enlighet med artikel 18 i grundförordningen, skulle träffa sina avgöranden på grundval av tillgängliga uppgifter, eftersom företaget inte var villigt att samarbeta.

b) *Normalvärde*

Samarbetsvilliga parter

(37) Som nämndes i punkt 36 kunde endast en polsk tillverkare/exportör och ett polskt försäljningsbolag betraktas som samarbetsvilliga parter i denna översyn. Eftersom det inte är meningsfullt att göra en individuell dumpningsberäkning för ett försäljningsbolag fastställdes ett normalvärde för den enda samarbetsvilliga tillverkaren/exportören.

Under undersökningsperioden sålde den enda samarbetsvilliga tillverkaren/exportören sex produktgrupper både på hemmamarknaden och inom gemenskapen. Det framgick av representativitetsundersökningen att den totala mängd av den berörda produkten som såldes på hemmamarknaden under samma period var mer än dubbelt så stor som den som exporterades till gemenskapen, 5 %-kontrollen genomfördes därefter för varje produktgrupp och det visade sig att alla sex produktgrupperna såldes i tillräckliga kvantiteter på den inhemska marknaden och alltså i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen kunde betraktas som representativa vid fastställandet av normalvärdet.

Undersökningen av lönsamheten visade att de priser som betalades på hemmamarknaden vid normal försäljning, i enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen, kunde läggas till grund för fastställandet av normalvärdet för fem av de sex produktgrupperna. För den återstående produktgruppen var volymen lönsam försäljning otillräcklig och normalvärdet konstruerades därför i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen på grundval av tillverkningskostnaden med tillägg av ett belopp för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst. Härvid beaktades tillverkarens/exportörens faktiska siffror för tillverkning och försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden och vid normal handel.

Icke-samarbetsvilliga parter

För de fyra icke-samarbetsvilliga parterna fastställdes i enlighet med artikel 18.6 i grundförordningen normalvärdet på grundval av den av den samarbetsvilliga tillverkarens produktgrupper som hade det högsta normalvärdet, eftersom varje annat tillvägagångssätt skulle ha inneburit att bristande samarbetsvilja premierades. Detta uppvägdes emellertid i någon mån av att alla produkter som den samarbetsvilliga tillverkaren sålde på hemmamarknaden ingår i de produktgrupper med större diameter som omfattas av denna undersökning och som är förhållandevis billigare än de produktgrupper med mindre diameter som exporteras endast av de icke-samarbetsvilliga parterna.

c) *Exportpris*

Samarbetsvilliga parter

(38) Under undersökningsperioden sålde den samarbetsvilliga tillverkaren den berörda produkten inom gemenskapen både direkt och via en närstående polsk mellanhand. Vid fastställandet av exportpriset beaktades såväl de direkta transaktionerna som de transaktioner som verkställts via ett av de försäljningsbolag som var företaget närstående. För de transaktioner som verkställdes via försäljningsbolaget fastställdes exportpriset genom hänvisning till de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas till företaget. Eftersom det närstående försäljningsbolaget fyller en funktion liknande en handlare som arbetar på provisionsbasis beräknades en uppskattad provision på grundval av försäljningsbolagets pålägg som kontrollerats på platsen. Detta pålägg drogs av från de priser som det närstående företaget tog ut av oberoende kunder i gemenskapen.

Icke-samarbetsvilliga parter

För de tre icke-samarbetsvilliga tillverkarna/exportörerna valde kommissionen i enlighet med artikel 18.5 i grundförordningen som oberoende informationskälla Eurostats importstatistik för de berörda KN-numren. Exportpriset fastställdes på denna grundval sedan den totala importen först minskats med mängden och värdet av de varor som den samarbetsvilliga tillverkaren hade sålt inom gemenskapen, både direkt och via det samarbetsvilliga närstående försäljningsbolaget.

d) *Jämförelse*

(39) För att åstadkomma en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset fritt fabrik togs hänsyn i form av justeringar för olikheter som påstods och konstaterades påverka prisernas jämförbarhet. Dessa justeringar gjorde i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen för fysiska egenskaper, transport, försäkring, hantering och därmed sammanhängande kostnader, provisioner samt kreditkostnader.

e) *Dumpingsmarginal*

(40) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen fastställdes dumpningsmarginalen för den samarbetsvilliga tillverkaren per produktgrupp på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset. Dumpningsmarginalen för den enda samarbetsvilliga tillverkaren, uttryckt i procent av det totala importvärdet cif fritt gemenskapens gräns, är följande:

— Huta Batory SA: 7,1 %.

För de icke-samarbetsvilliga parterna beräknades en resterande dumpningsmarginal genom jämförelse av normalvärdet enligt punkt 37 sista stycket med exportpriset enligt punkt 38 sista stycket. Den resterande dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av importvärdet cif gemenskapens gräns, är 33,2 %.

4. Republiken Kroatien

(41) Med hänsyn till slutsatserna om skada vad gäller Republiken Kroatien (se vidare punkterna 51 och 69) ansåg kommissionen det inte nödvändigt att fullfölja antidumpningsundersökningen.

D. GEMENSKAPSINDUSTRIN

(42) De gemenskapstillverkare som var villiga att samarbeta var desamma i båda undersökningarna (jfr punkt 8). Dessa företag representerade mer än 90 % av den totala gemenskapsproduktionen av den produkt som omfattades av undersökningen och svarade därför för en betydande del av den totala produktionen av den berörda produkten i gemenskapen.

(43) Ett antal exportörer gjorde gällande att deras produkter köptes och importerades av vissa klagande gemenskapstillverkare. De hävdade att dessa tillverkare i enlighet med artikel 4.1 a i grundförordningen borde uteslutas när det för bedömningen av skada fastställs vad som utgör gemenskapsindustri.

Någon bevisning till stöd för detta påstående lades inte fram. Det framgick för övrigt av den undersökning som kommissionen gjorde att ingen av gemenskapstillverkarna importerade den berörda produkten och att vissa importörer som är dessa gemenskapstillverkare närstående importerade små mängder av den berörda produkten under undersökningsperioden. De importerade produkterna såldes vidare på gemenskapsmarknaden enbart av dessa närstående importörer och kommissionen konstaterade att de uppträdde oberoende av och t.o.m. i konkurrens med försäljningsavdelningarna hos de tillverkare som de var närstående. Det framgick i alla händelser vid granskningen av sakförhållandena att denna importvolym utgjorde mindre än 3 % av var och en av gemenskapstillverkarnas totala försäljningsvolym av dessa produkter på gemenskapsmarknaden.

Denna begränsade import bedöms därför inte ha kunnat vålla gemenskapstillverkarna någon skada och följaktligen saknas grund för att utesluta dessa tillverkare.

De tillverkare som nämns i punkt 8 kommer således i det följande att kallas "gemenskapsindustrin" enligt artikel 4.1 i grundförordningen.

E. SKADA

1. Inledande anmärkning

(44) Det bör nämnas att de antidumpningsåtgärder som för närvarande är i kraft vad gäller Ungern, Polen och Republiken Kroatien är åtaganden i form av kvantitativa begränsningar och vissa prisåtaganden i kombination med restvärdetullar.

Dessutom bör påpekas att all import av sömlösa rör (således också den berörda produkten) med ursprung i Tjeckien and Slovakien omfattades av en ordning med tullkvoter 1993–1995 som innebar att importen var tullfri upp till ett visst tak och att därefter en tull på 30 % togs ut. Ordningen upphörde att gälla vid utgången av 1995.

(45) Kommissionen vill också erinra om att den här förordningen kombinerar resultatet av två undersökningar, varav den ena har lett till offentliggörandet av en preliminär förordning. Alla avgöranden beträffande skada, orsakssamband och gemenskapens intresse skall ses mot bakgrund av avgörandena i den preliminära förordningen.

2. Förbrukning

(46) I punkt 48 i den preliminära förordningen uppgavs att gemenskapens förbrukning per månad uppgick till 89 900 ton 1992, 69 700 ton 1993, 84 070 ton 1994, 92 730 ton 1995 och 92 130 ton under undersökningsperioden. Inga invändningar framfördes mot dessa konstateranden som därför bekräftas.

3. Dumpad import

a) *Kumulering*

(47) I den preliminära förordningen drog kommissionens slutsatsen att den dumpade importen från Ryssland, Republiken Tjeckien, Rumänien and Republiken Slovakien borde slås samman vid skadeanalysen eftersom de berörda produkterna importerades i betydande mängder från vart och ett av exportländerna, hade en betydande marknadsandel samt konkurrerade med varandra och med de produkter som tillverkades av gemenskapsindustrin.

(48) Några exportörer gjorde gällande att verkningarna av denna export till gemenskapen borde undersökas individuellt eftersom det fanns olikheter i fråga om importens volym och tillväxttakt och även beträffande konkurrensvillkoren.

(49) I detta hänseende erinrar kommissionen om att kraven enligt artikel 3.4 i grundförordningen för kumulering av importen från alla de fyra berörda länderna konstaterades vara uppfyllda enligt följande:

— Den dumpningsmarginal som fastställts för vart och ett av länderna var högre än miniminivån (mellan 5,1 % och 38,2 %).

— importvolymen från vart och ett av länderna var inte försumbar och inget av exportländerna hade en försumbar marknadsandel, dvs. lägre än 1 %, eftersom deras marknadsandelar uppgick till mellan 3 % och 8,3 %.

— Vad beträffar konkurrensförhållandena, både vad avser konkurrensen mellan importerade produkter och konkurrensen mellan importerade produkter och de produkter som såldes av gemenskapsindustrin, konstaterades att produkterna var utbytbara, följde liknande pristrender, hade liknande distributionskanaler och omfattades av en liknande lågprispolitik som ledde till en hög nivå på prisunderskridandet (mellan 17,5 % och 43,2 %) samt att de var samtidigt närvarande i samma geografiska områden och att de därför konkurrerade med varandra och med de produkter som tillverkas av gemenskapsindustrin.

Det förhållandet att import av den berörda produkten med ursprung i Tjeckiska republiken och Slovakiska republiken omfattades av en ordning med tullkvoter fram till och med den 31 december 1995 ändrar inte slutsatsen att denna import motsvarar kriterierna enligt artikel 3.4 i grundförordningen. Det bör i alla händelser noteras att denna import ökade sin marknadsandel, vad gäller importen från Tjeckiska republiken, från 6,7 % 1995 till 9,6 % under de första åtta månader 1996 och, vad gäller importen från Slovakiska republiken, från 2,3 % till 3,4 % under samma period.

Av de skäl som redovisas i det föregående dras slutsatsen att avgörandena enligt punkt 49 i den preliminära förordningen bör kvarstå.

(50) Eftersom de två undersökningarna genomfördes samtidigt undersökte kommissionen om verkningarna av importen från Ungern, Polen och Republiken Kroatien skulle bedömas tillsammans med verkningarna av den import som omfattades av den nya undersökningen.

(51) Vad beträffar importen från Republiken Kroatien konstaterades att dess andel av gemenskapsmarknaden minskade från 1,8 % 1992 till 0,7 % under undersökningsperioden. Eftersom denna import var begränsad och dessutom kraftigt minskande, tvärt emot vad som konstaterades för den övriga importen, ansågs det inte lämpligt att slå samman importen vid analysen. Med hänsyn till att importen från Republiken Kroatien omfattas av antidumpningsåtgärder dras denna slutsats också med beaktande av slutsatserna i punkt 70 nedan enligt vilka det inte är sannolikt att skada skall uppkomma.

(52) Beträffande importen från Ungern och Polen konstaterades, liksom för den import som omfattades av den nya undersökningen, att importkvantiteterna och dumpningsmarginalerna var betydande.

Vad gäller import med ursprung i Ungern har det gjorts gällande att den är försumbar och därför i enlighet med artikel 3.4 i grundförordningen inte borde tas med vid kumuleringen. Det framgick emellertid inte av undersökningen att denna import verkligen var försumbar.

I båda undersökningarna konstaterades dessutom att konkurrensförhållandena, både vad avser konkurrensen mellan importerade produkter och konkurrensen mellan importerade produkter och gemenskapsprodukter, var likartade, särskilt eftersom alla produkterna betraktades som likadana produkter och således till priser som väsentligt underskred gemenskapsindustrins priser (med mellan 17 % och 21,3 % för Polen och med 25,4 % för Ungern). Det faktum att denna import omfattades av mängdåtaganden under perioden i fråga påverkar inte slutsatsen att importen vid bedömningen av skada kan slås samman med annan import som omfattas av undersökningen. Även om de kvantiteter som fick exporteras till gemenskapen var begränsade och även om prisnivån ökade något jämfört med de priser som tillämpades av exportörerna i de länder som omfattades av den nya undersökningen, fortsatte importen med ursprung i Polen och Ungern till dumpade priser som väsentligt underskred gemenskapstillverkarnas priser.

(53) Övervägandena ovan beträffande kumulering ledde därför till slutsatsen att det, med undantag av Republiken Kroatien, var berättigat att göra en kumulerad bedömning av verkningarna av dumpad import från de länder som omfattades av de bägge undersökningarna (nedan kallade "exportländerna").

b) *Kumulerad volym och marknadsandel för den dumpade importen*

(54) De preliminära konstaterandena enligt vilka importen totalt sett minskade från 201 920 ton 1992 till 96 080 ton 1993 för att sedan öka till 195 220 ton 1994, 230 810 ton 1995 och 268 670 ton under undersökningsperioden ifrågasattes inte och bekräftas därför.

Detsamma gäller de härtill svarande marknadsandelarna, som uppgick till 18,7 % 1992, 11,5 % 1993, 19,4 % 1994, 20,7 % 1995 och 24,3 % under undersökningsperioden.

c) *Priser för den dumpade importen*

(55) De uppgifter som analyserades vid fastställandet av prisunderskridandet för exportländerna hänförde sig till undersökningsperioden. I detta syfte jämfördes de berörda exportländernas vägda genomsnittliga försäljningspriser med gemenskapstillverkarnas vägda genomsnittliga försäljningspriser för de berörda sömlösa rören. Prisjämförelsen gjordes på grundval av försäljningen till den första oberoende köparen i gemenskapen. För att säkerställa jämförbarheten justerades, om det var motiverat, gemenskapstillverkarnas priser och priserna på de importerade produkterna vad beträffar transportkostnaden till ledet fritt fabrik eller cif gemenskapens gräns.

Dessutom justerades importpriserna med en marginal för importören som inbegrep kostnader, grundade på tillgängliga uppgifter, för tullklarering, hantering och provision, finansieringskostnader samt vinst.

Jämförelsen utvisade underskridandemarginaler för alla de berörda länderna och exportörerna. De vägda genomsnittliga prisunderskridandemarginalerna, uttryckta i procent av gemenskapstillverkarnas priser, var följande:

— Tjeckiska republiken: 21,2—43,2 %
— Ungern: 25,7 %
— Polen: 17,0 — 21,3 %
— Rumänien: 25,8 %
— Ryssland: 41,5 %
— Slovakiska republiken: 17,5 %.

4. Situationen för gemenskapsindustrin

(56) För att underlätta läsningen återges här de uppgifter om gemenskapsindustrins situation som redan redovisats i den preliminära förordningen. Eftersom uppgifterna inte har ifrågasatts av parterna bekräftas de för det slutgiltiga fastställandet.

a) *Kapacitet, produktion och kapacitetsutnyttjande*

(57) Mellan år 1992 och undersökningsperioden lades tillverkningen ned vid elva produktionsanläggningar vilket innebär att gemenskapens sammanlagda produktionskapacitet för sömlösa rör i början av perioden minskade med omkring en fjärdedel.

Produktionen inom gemenskapsindustrin minskade från 1 136 640 ton år 1992 till 996 036 ton år 1995 och till 938 184 ton under undersökningsperioden. I linje med den betydande kapacitetsminskningen motsvarades detta av ett ökat kapacitetsutnyttjande (en ökning från 63,5 % till 75,9 %), som emellertid sedan minskade igen, till 71,3 % under undersökningsperioden.

b) *Försäljningsvolym och marknadsandel*

(58) Gemenskapstillverkarnas försäljning minskade från 781 770 ton år 1992 till 775 721 ton år 1995 och till 722 042 ton under undersökningsperioden.

Gemenskapsindustrins marknadsandel minskade från 75,2 % år 1992 till 72,1 % år 1995, och sjönk med ytterligare 4,8 procentenheter till 67,3 % under undersökningsperioden.

c) *Försäljningspriser*

(59) Priserna per enhet, uttryckta i ecu per ton, för den berörda produkten när den såldes av gemenskapstillverkare på gemenskapsmarknaden var i genomsnitt 576 ecu år 1992, 578 ecu år 1995 och 593 ecu under undersökningsperioden, vilket motsvarar en ökning med totalt 3 %.

d) *Lönsamhet*

(60) Gemenskapsindustrin led ekonomiska förlutser på sin försäljning av den likadana produkten under den period som undersökningen omfattade. förlusterna uppgick till genomsnittligt 8 % mellan år 1992 och år 1994. Avkastningen på försäljningen förbättrades år 1995 (– 2,1 %) och under undersökningsperioden, dock utan att balans uppnåddes. Lönsamhetsnivån uttryckt i procent var följande:

1992	1993	1994	1995	Undersökningsperioden
– 7,0	– 12,2	– 7,9	– 2,2	– 0,7

De minskade förlusterna möjliggjordes till stor del av de antidumpningsåtgärder som var i kraft inom sektorn. Utan dessa åtgärder skulle nedgången i förlust ha varit ännu mindre, om alls någon. Den blygsamma återhämtningen ägde dessutom rum under en period då betydande omstruktureringsåtgärder vidtogs, som bland annat ledde till den ovan nämnda nedläggningen av anläggningar. Dessa faktorer var emellertid inte tillräckliga för att åstadkomma den inkomstnivå som gemenskapsindustrin skulle behöva för att täcka sina stigande produktionskostnader och finansiera de omfattande investeringarna i omstrukturering, nå en skälig vinstnivå, återhämta sig från tidigare års förluster och garantera en långsiktig överlevnad.

e) *Sysselsättning*

(61) Sysselsättningen inom gemenskapsindustrin minskade kontinuerligt med ca 35 % mellan år 1992 och undersökningsperiodens slut, med en förlust av ca 2 800 arbetstillfällen i absoluta tal.

5. Slutgiltig slutsats beträffande skada

(62) Undersökningen av gemenskapsindustrins ekonomiska resultat under den period som omfattas av undersökningen visade att det mellan år 1992 och år 1996, trots betydande omstruktureringsåtgärder i syfte att sänka produktionskostnaderna, skedde en nedgång i produktion, försäljningsvolym och att sysselsättningen minskade.

Tack vare dessa omstruktureringsansträngningar och de antidumpningsåtgärder som hade införts kunde gemenskapsindustrin öka sitt kapacitetsutnyttjande och förbättra sitt ekonomiska resultat, som emellertid fortsatte att vara negativt, dvs. att

ligga under balanspunkten, under undersökningsperioden (−0,7 %), och inte var tillräckligt för att göra det möjligt för gemenskapsindustrin att trygga sin långsiktiga överlevnad.

Därför dras slutsatsen att gemenskapsindustrin under den period som undersökningen omfattade har vållats väsentlig skada enligt artikel 3 i grundförordningen i form av minskad försäljning och förlust av marknadsandel, minskad sysselsättning och ekonomiska förluster.

F. ORSAKSSAMBAND

1. Verkningar av den dumpade importen

a) *Kumulerad verkan av importen från Tjeckiska republiken, Ungern, Polen, Rumänien, Ryssland och Slovakiska republiken*

(63) Samtidigt som förbrukningen i gemenskapen förblev relativt stabil ökade importen från Tjeckiska republiken, Ungern, Polen, Rumänien, Ryssland och Slovakiska republiken sin sammanlagda marknadsandel med omkring 5,6 procentenheter från totalt 18,7 % år 1992 till 24,3 % under undersökningsperioden. Gemenskapsindustrin däremot förlorade omkring 7,9 procentenheter av sin marknadsandel, som minskade från 75,2 % till 67,3 % under samma period. Med tanke på att ett betydande prisunderskridande konstaterades för vart och ett av exportländerna och med hänsyn till att ökningen av den berörda dumpade importens marknadsandel sammanföll med försämringen av gemenskapsindustrins situation dras slutsatsen att importen från de berörda sex länderna, sammantaget, negativt påverkade gemenskapsindustrins situation.

b) *Verkningar av import med ursprung i Republiken Kroatien*

Betraktad separat kan importen med ursprung i Republiken Kroatien, med hänsyn till dess minskande volym och marknadsandel, inte anses ha vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada.

2. Verkningar av andra faktorer

a) *Annan import*

(64) Vissa exportörer gjorde gällande att import från andra länder, till exempel Argentina, hade skett i sådana mängder och till sådana priser att gemenskapsindustrin vållades skada. Det framgick av undersökningen att marknadsandelen för import från andra tredje länder som inte omfattades av de två undersökningarna ökade från 4,3 % år 1992 till 6,5 % år 1995 och 7,7 % under undersökningsperioden. På grundval av tillgänglig statistik konstaterades att importen visserligen ökade men att priserna på denna import var klart högre än priserna på den dumpade importen, och det fanns inget som tydde på att import från tredje länder som inte omfattades av de två undersökningarna dumpades. Därför dras slutsatsen att denna övriga import hade liten, om alls någon, inverkan på gemenskapsindustrins situation.

b) *Den allmänna ekonomiska situationen*

(65) Som nämns i den preliminära förordningen minskade gemenskapsförbrukningen år 1993 till följd av den världsomfattande lågkonjunkturen, som särskilt påverkade de företag som använder den berörda produkten (bilindustrin, byggnadsbranschen m.fl.). Det året var både importen och motsvarande marknadsandel för exportländerna liten, och gemenskapsindustrins resultat vad gäller försäljning på gemenskapsmarknaden, priser och lönsamhet var som sämst.

Mot denna bakgrund är det uppenbart att försämringen av marknaden under år 1993 inverkade negativt på gemenskapsindustrins situation.

Bortsett från den exceptionella situation som rådde år 1993 höll sig förbrukningen i allmänhet på en stabil nivå under de andra år som undersökningen omfattade (dvs. år 1992 samt från år 1994 fram till och med undersökningsperiodens slut). Denna stabilitet gynnade emellertid främst dumpad import från de berörda länderna, vars marknadsandel ökade medan gemenskapsindustrins marknadsandel fortlöpande minskade. Den allmänna ekonomiska situationen kan därför inte sägas hela tiden ha legat bakom det bekymmersamma läge som gemenskapsindustrin fortfarande befann sig i. Med hänsyn till de betydande rationaliserings- och omstruktureringsåtgärder som vidtogs av gemenskapstillverkarna och de handelspolitiska skyddsåtgärder som var i kraft under denna period borde gemenskapsindustrins återhämtning ha varit större och mer tillfredsställande resultat borde har uppnåtts år 1995 och 1996 än vad som faktiskt var fallet.

c) *Omstrukturering av gemenskapsindustrin*

(66) Några exportörer gjorde gällande att gemenskapsindustrins otillfredsställande resultat under undersökningsperioden inte berodde på verkningarna av dumpad import utan på den omstrukturering som industrin genomförde vid den aktuella tidpunkten.

Utan tvivel kan en del av nedgången i produktion, försäljning och sysselsättning förklaras av den omstruktureringsprocess som gemenskapsindustrin hade gått igenom för att komma till rätta med sin överskottskapacitet. Med hänsyn till omfattningen av den dumpade importen från de berörda länderna samt den prisunderskridandemarginal som konstaterats är det dock uppenbart att den dumpade importen i sig spelade en betydande roll för uppkomsten av den skada som gemenskapsindustrin vållades.

3. **Slutsats**

(67) Den globala konjunkturnedgången år 1993 och omstruktureringen av gemenskapsindustrin kan visserligen ha haft en viss negativ inverkan på gemenskapsindustrins resultat under undersökningsperioden, men på grundval av ovanstående överväganden måste slutsatsen dras att den dumpade importen från Tjeckiska republiken, Ungern, Polen, Rumänien, Ryssland och Slovakiska republiken i sig, genom ett betydande prisunderskridande och omfattande importvolymer, sammantaget har haft till effekt att gemenskapsindustrin vållats väsentlig skada, och att gällande antidumpningsåtgärder som nu är föremål för översyn inte till fullo har haft åsyftad verkan. Importen med ursprung i Republiken Kroatien kan, betraktad separat, inte anses ha vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada.

Det bör noteras att den skada som gemenskapsindustrin vållas på grund av dumpningen endast skulle förvärras om de åtgärder som nu tillämpas för viss kumulerad import skulle upphävas. Ungern och Polen förfogar över en betydande kapacitet för export till gemenskapen eftersom inhemsk förbrukning eller export till tredje land inte skulle kunna absorbera eventuell ytterligare produktion. Det bör också observeras att tillverkningskapaciteten i Polen har ökat med omkring 15 % efter undersökningsperioden.

G. SANNOLIKHETEN FÖR ATT SKADAN FORTSÄTTER ELLER ÅTERKOMMER – KROATIEN

(68) Undersökningen avseende Ungern, Polen och Republiken Kroatien var en interimsöversyn som inleddes parallellt med den nya antidumpningsundersökningen i syfte att undersöka situationen totalt sett vad gäller all import till gemenskapen av sömlösa rör. Vid bedömningen av den dumpade importens verkningar kumulerades importen och det konstaterades att skada faktiskt vållades. Det fanns därför inget behov av att ytterligare undersöka huruvida det är sannolikt att väsentlig skada kommer att bestå eller återkomma om nuvarande antidumpningsåtgärder beträffande import med ursprung i Ungern och Polen upphävs eller ändras.

En sådan undersökning måste emellertid göras vad gäller importen med kroatiskt ursprung, som inte slogs samman med den övriga import som omfattades av undersökningen.

(69) Efter införandet av antidumpningsåtgärder sjönk importen från Kroatien kraftigt från 19 201 ton 1992 till 8 077 ton under undersökningsperioden vilket, som nämns i punkt 51, motsvarar en minskning av marknadsandelen från 1,8 % till 0,7 %.

Den kroatiska tillverkarens export till gemenskapen låg under den period som undersökningen omfattade hela tiden långt under nivån för det mängdåtagande som hade godtagits år 1993. Som en följd av den krigsliknande situation som rått i Kroatien under de gångna åren hade produktionsanläggningarna för sömlösa rör delvis skadats och arbetsstyrkan väsentligt reducerats. Endast en fjärdedel av den teoretiska produktionskapaciteten, omkring 35 000 ton per år, kunde därför utnyttjas. Tillverkningen av den berörda produkten minskade från ca 34 000 ton 1992 till 10 515 ton under undersökningsperioden, vilket betydde att kapacitetsutnyttjandet sjönk från 97 % till 37 %. Försäljningen på hemmamarknaden minskade under samma period från 8 000 ton till 2 100 ton, och exporten till länder utanför gemenskapen var försumbar.

Någon nämnvärd ökning av exporten till gemenskapen förväntas inte och ett eventuellt prisunderskridande torde endast i begränsad utsträckning komma att påverka prisnedgången eller förhindra gemenskapstillverkarna från att höja sina priser. Den ökade återbyggnadsverksamheten i före detta Jugoslavien torde också komma att ge ökad inhemsk försäljning och innebära att den kroatiska exporten koncentreras till marknaderna i detta område.

Om de åtgärder beträffande Kroatien som nu är i kraft skulle upphävas verkar det inte föreligga något klart förutsebart hot om ökad import från Kroatien. Det är alltså inte sannolikt att väsentlig skada på nytt skulle uppkomma.

Slutsats

(70) Vad gäller Kroatien anses det osannolikt att skada skulle återkomma om de befintliga antidumpningsåtgärderna upphävs, och åtgärderna bedöms med hänsyn till de omständigheter som konstaterats därför inte längre vara nödvändiga.

H. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. **Inledning**

(71) Eftersom både den nya antidumpningsundersökningen och interimsöversynen gällde samma marknad, dvs. gemenskapsmarknaden för sömlösa rör av järn eller olegerat stål, gjordes undersökningen av gemenskapens intresse gemensamt för de båda undersökningarna. Syftet med denna analys var att för alla de parter som var berörda av de bägge förfarandena fastställa eventuella verkningar om åtgärder vidtas liksom konsekvenserna om åtgärder inte vidtas.

(72) Det bör här erinras om att punkterna 68 ff. i den preliminära förordningen innehöll en bedömning av alla de olika intressena, däribland gemenskapsindustrins, importörernas/handlarnas och användarindustriernas intressen. På grundval av de uppgifter som var tillgängliga vid tidpunkten för den preliminära förordningen drog kommissionen slutsatsen att det inte fanns några tvingande skäl till att inte avhjälpa de snedvridande verkningarna av skadevållande dumpning.

(73) Ingen av de berörda parterna lämnade efter offentliggörandet av den preliminära förordningen några synpunkter på kommissionens preliminära slutsatser beträffande gemenskapens intresse.

Fastän ingen av användarindustrierna hade varit samarbetsvillig i den preliminära undersökningen fortsatte kommissionen sin undersökning för att komplettera analysen av de möjliga verkningarna av åtgärderna för dessa industrier. Kommissionen tog i detta syfte kontakt med den klagande, med importörer och med en sammanslutning av olika bearbetningsindustrier som använde bland annat den berörda produkten. På grundval av dessa källor identifierades sju industriella användare, och särskilda frågeformulär sändes till var och en av dessa. Kommissionen fick meningsfulla synpunkter och svar från endast fyra användarföretag.

På grundval av de ytterligare uppgifter som erhölls i dessa svar och med beaktande av att det inte lämnades några synpunkter på avgörandena i den preliminära förordningen kan följande slutsats dras.

2. Verkningar för gemenskapsindustrin

a) *Sannolika verkningar om antidumpningsåtgärder införs*

(74) Som en följd av att antidumpningsåtgärder införs kan priset på den importerade produkten förväntas stiga. Då skulle importen och utbudet på marknaden minska vilket innebär att gemenskapsindustrin skulle kunna öka sin tillverkning och försäljning.

Gemenskapsindustrins priser skulle sannolikt komma att öka något men, med tanke på den överkapacitet som nämnts ovan och marknadens öppenhet, i alla händelser inte med lika mycket som tullsatsen.

Ökningen av gemenskapsindustrins produktionsvolym skulle leda till ett ökat kapacitetsutnyttjande och därmed till lägre kostnader per enhet, vilket skulle resultera i att gemenskapsindustrin kan nå mer tillfredsställande ekonomiska resultat.

b) *Sannolika verkningar om åtgärder inte införs*

(75) Även om gemenskapsindustrins situation har förbättrats något under den period som undersökningen omfattar är den fortsatt otillfredsställande. Om antidumpningsåtgärder inte införs eller bibehålls kan det under dessa omständigheter förväntas att situationen på nytt försämras, vilket skulle ta sig uttryck i låga produktionsnivåer och lågt kapacitetsutnyttjande, förlust av marknadsandelar, ekonomiska förluster och minskad sysselsättning. Detta skulle i sin tur utgöra ett hot mot industrins förmåga att tillverka hela sortimentet till konkurrenskraftiga kostnader.

Som framhålls i punkt 73 i den preliminära förordningen är denna sektor beroende av ett rimligt högt kapacitetsutnyttjande. Detta kan endast uppnås om företagen kan upprätthålla en tillfredsställande nivå på sin tillverkning av kommersiella standardrör eller standardrör för transport av olja, vilka konkurrerar direkt med de dumpade produkterna. En minskning av tillverkningen av dessa standardrör skulle äventyra tillverkningen av produktkategorierna i det högre kvalitetssortimentet och därför överlevnadsmöjligheterna för hela sektorn för tillverkning av sömlösa rör.

3. Verkningar av eventuella åtgärder för importörer/handlare

(76) Eftersom det är känt att gemenskapsimportörerna i allmänhet köper och säljer ett mycket stort antal stålprodukter och att de sömlösa rör som det är fråga om här endast utgör en liten andel av deras omsättning, drog kommissionen i punkt 74 i den preliminära förordningen slutsatsen att åtgärderna endast kan förväntas ha en minimal inverkan på deras situation som helhet med tanke på det breda sortiment av produkter de säljer.

Eftersom det inte lämnades några ytterligare synpunkter i detta avseende är det rimligt att dra slutsatsen att antidumpningsåtgärderna endast kommer att ha en minimal, om alls någon, inverkan på de företag som importerar eller handlar med den berörda produkten.

4. Verkningar av eventuella åtgärder för användarindustrier i senare försäljningsled

(77) Som nämns i punkt 71 i den preliminära förordningen finns åtskilliga industrier i senare led av försäljningskedjan som använder den berörda produkten, t.ex. maskinvaruindustrin, företag för transport av vätskor (olja, gas, vatten etc.), den kemiska och petrokemiska industri, kraftverk (även kärnkraftverk) samt bilindustrin och byggnadsbranschen.

På grundval av analysen av de synpunkter och svar som inlämnats enligt ovan (punkt 73) dras slutsatsen att eventuella prisökningar till följd av införandet eller bibehållandet av antidumpningsåtgärder endast i obetydlig grad skulle påverka kostnaderna hos användarindustrierna i senare försäljningsled.

Det bör också observeras att minst 85 % av den dumpade importen från de länder som omfattas av både den nya antidumpningsundersökningen och interimsöversynen säljs till stora handlare som förefaller ha utnyttjat de dumpade priserna till att förbättra sina vinstmarginaler. I den mån handlarna anpassar sina marginaler för att helt eller delvis ta hänsyn till verkningarna av åtgärderna är det möjligt att åtgärderna inte alls återspeglas i deras försäljningspriser.

Mot bakgrund av det ovan anförda dras slutsatsen att den eventuella effekten på priserna av antidumpningsåtgärder kommer att vara försumbar vad gäller användarindustrierna i senare försäljningsled.

5. Slutsats

(78) Med stöd av vad som anförs ovan dras slutsatsen att det inte finns något tvingande skäl att inte undanröja de snedvridande effekter som den skadevållande dumpningen har på handeln och att det ligger i gemenskapens intresse att anta respektive att fortsätta att tillämpa skyddsåtgärder.

I. SLUTGILTIG TULL

1. Länder som omfattas av den nya undersökningen

(79) Som framgår av punkt 78 ff. i den preliminära förordningen beslöt kommissionen att införa antidumpningsåtgärder i form av preliminära tullar för att förhindra att ytterligare skada vållas genom dumpad import.

a) *Skademarginaler*

(80) För att fastställa den tullsats som skulle vara tillräcklig för att undanröja den skada som gemenskapsindustrin vållas genom dumpningen ansågs det motiverat att beräkna en prisnivå på grundval av gemenskapstillverkarnas tillverkningskostnader med tillägg av en rimlig vinstmarginal. En vinstmarginal på 5 % bedömdes som ett lämpligt minimum med hänsyn till behovet av långsiktiga investeringar och till den avkastning som gemenskapsindustrin rimligen kunde förvänta sig om det inte förekom någon skadevållande dumpning.

Vid beräkningen av nivån för undanröjande av skada jämfördes de vägda genomsnittliga importpriserna cif, efter justering för vinstmarginalen hos en oberoende importör, med det icke-skadevållande priset för gemenskapstillverkarna, fastställt enligt ovan i samma handelsled. Det belopp som på så sätt räknades fram uttrycktes i procent av det vägda genomsnittliga importvärdet fritt gemenskapens gräns. De skademarginaler som beräknades på denna grundval var följande:

— Tjeckiska republiken: 37,4 % – 97,9 %

— Rumänien: 48,3 %

— Ryssland: 87 %

— Slovakiska republiken: 31 %.

Eftersom det inte lämnades några synpunkter i denna fråga bekräftas den fastställda nivån för undanröjande av skada enligt ovan.

b) *Slutgiltig tull*

(81) Eftersom de konstaterade marginalerna för undanröjande av skada enligt ovan är högre än de dumpningsmarginaler som har räknats fram, bör i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen de slutgiltiga antidumpningstullarna fastställas på nivån för de senare. Uttryckta i procent av priserna fritt gemenskapens gräns är dessa tullar följande:

— Tjeckiska republiken:

Vítkovice a.s.:	5,1 %
Nová Hut a.s.:	5,1 %
Annan import:	28,6 %

— Rumänien:

SC Artrom SA:	9,8 %
SC Silcotub SA:	9,8 %
SC Petrotub SA:	9,8 %
SC Republica SA Trade Company:	9,8 %
Annan import:	38,2 %

— Slovakiska republiken:

Železiarne Podbrezová a.s.:	7,5 %
Annan import:	7,5 %

— Ryssland:

All import:	26,8 %.

2. **Länder som omfattas av översynen**

a) *Ungern och Polen*

(82) Som ett resultat av avgörandena beträffande Ungern och Polen, som bekräftar att dumpning trots de befintliga åtgärderna har vållat skada, och med hänsyn till att det ligger i gemenskapens intresse att fortsätta att tillämpa antidumpningsåtgärder vad gäller dessa två länder har en reviderad tull fastställts.

De skademarginaler som krävs för att undanröja den skada som vållas av import av ungerskt och polskt ursprung beräknades på grundval av samma metod som den som användes för de länder som omfattas av den nya undersökningen och som redovisas i punkt 80 ovan. Skademarginalerna är följande:

— För Ungern:

(Csepel Tubes Co. Ltd, enda tillverkaren i Ungern):	45,9 %

— För Polen:

Huta Batory SA:	37,2 %
Andra:	30,1 %.

I enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen skall tullsatserna grundas på den lägsta av endera den fastställda marginalen för undanröjande av skada eller den fastställda dumpningsmarginalen. Eftersom dumpningsmarginalerna för den polska tillverkaren Huta Batory och den enda ungerska tillverkaren är lägre än den konstaterade skademarginalen skall tullen grundas på denna lägre nivå. För de andra polska tillverkarna begränsas tullen till den fastställda skademarginalen.

(83) På denna grundval bör nuvarande antidumpningstullar, som är 10,8 % för Polen och 21,7 % för Ungern, ersättas av följande tullar:

— Ungern:

Csepel Tubes Co. Ltd.	36,5 %
Övriga	36,5 %

— Polen:

Huta Batory SA	7,1 %
Övriga	30,1 %

b) *Republiken Kroatien*

(84) På grundval av slutsatserna i punkt 51 och med beaktande av att det inte föreligger något klart förutsebart hot om ökad import från Republiken Kroatien (jfr punkt 69) samt att det under dessa omständigheter inte föreligger något hot om att skada skall återkomma har ingen slutgiltig tull fastställts för Republiken Kroatien.

J. SLUTGILTIGA ÅTGÄRDER

(85) Slutsatserna ovan beträffande dumpning, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse påkallar slutgiltiga åtgärder, såväl vad gäller de länder som ingår i den nya undersökningen som bekräftande de länder som omfattas av översynen, med undantag av Kroatien, för vilket antidumpningsförfarandet bör avslutas. Åtgärderna bör ta formen av värdetullar till satser som fastställts individuellt för de samarbetsvilliga företagen. För de icke-samarbetsvilliga företagen däremot bör resttullar gälla.

(86) Vad gäller Ungern, Polen, Tjeckiska republiken, Rumänien och Slovakiska republiken har det emellertid, med hänsyn till att dessa länder inom ramen för tidigare antidumpningsförfaranden beträffande denna produkt varit föremål för antingen kvantitativa begränsningar eller tullkvoter, bedömts lämpligt att godta prisåtaganden som gjorts intill en viss mängd per företag. Skadan skall med andra ord undanröjas på två sätt, dels genom ett prisåtagande för en högsta årlig tullfri volym, dels genom en värdetull för kvantiteter därutöver.

För att säkerställa att den importmängd som undantas från värdetullen inte är större än den mängd som åtagandet gäller bör som förutsättning för undantaget gälla att ett giltigt tillverkningscertifikat, i vilket tillverkaren, den berörda produkten och de uppgifter som anges i bilagan tydligt identifieras, uppvisas för medlemsstaternas tullförvaltning. I tveksamma fall bör kommissionen fastställa om certifikatet är giltigt och vid behov vidta åtgärder.

(87) Vad gäller Ryssland har kommissionen undersökt ett erbjudande om ett gemensamt åtagande av tre av de sex företag som gav sig till känna under undersökningen och övervägt möjligheten att låta dessa ryska tillverkare få förmånen av ett åtagande liknande det som godtagits beträffande tillverkarna i de associerade länderna. Detta erbjudande kunde emellertid inte godtas eftersom det inte innefattade de garantier från de ryska myndigheterna sida som är nödvändiga för att en tillfredsställande övervakning skall bli möjlig, särskilt vad gäller tröskeln för tullfri export. Under dessa omständigheter bör en värdetull införas på den slutgiltigt fastställda nivån.

Rådet noterar emellertid att åtgärderna beträffande Ryssland skulle kunna ändras om och när en sådan förändring i omständigheterna förelåg så att villkoren för att godta ett erbjudande är uppfyllda.

K. UTTAG AV PRELIMINÄR TULL AVSEENDE DE LÄNDER SOM OMFATTAS AV DEN NYA UNDERSÖKNINGEN

(88) Med hänsyn till omständigheterna i den nu aktuella undersökningen, dvs. den ändrade formen och karaktären på de slutgiltiga åtgärderna jämfört med de preliminära värdetullar som infördes på import från Tjeckiska republiken, Rumänien och Slovakiska republiken, och med tanke på befintliga åtaganden vad gäller import från Ungern, Polen och Kroatien, är det enligt rådets mening inte lämpligt att ta ut de preliminära tullarna. Rådet har därför i enlighet med artikel 10.2 i grundförordningen beslutat att de belopp för vilka säkerhet ställts genom den preliminära tull som enligt kommissionen förordning (EG) nr 981/97 införs på import av den berörda produkten med ursprung i Ryssland, Tjeckien, Rumänien och Slovakien skall frisläppas.

L. SLUTBESTÄMMELSE

(89) Kommissionen samrådde med rådgivande kommittén i frågan om dessa åtaganden kunde godtas, och eftersom vissa invändningar anfördes förelade kommissionen rådet en rapport om resultatet av samrådet. Eftersom rådet inte fattade något beslut om att motsätta sig godtagandet av åtagandena, godtogs dessa i enlighet med artikel 8.5 i grundförordningen genom kommissionens beslut 97/790/EG [1],

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Slutgiltiga antidumpningstullar skall införas på import av följande produkter med ursprung i Ungern, Polen, Ryssland, Tjeckiska republiken, Rumänien och Slovakiska republiken:

a) Sömlösa rör av järn eller olegerat stål av sådana slag som används till olje- eller gasledningar (pipelines), med en ytterdiameter av högst 406,4 mm (som för närvarande omfattas av KN-nummer 7304 10 10 och 7304 10 30).

b) Sömlösa rör med runt tvärsnitt, av järn eller olegerat stål, kalldragna eller kallvalsade, andra än precisionsrör (som för närvarande omfattas av KN-nummer 7304 31 99).

c) Övriga rör med runt tvärsnitt, av järn eller olegerat stål, andra än rör avsedda för gängning, med en ytterdiameter av högst 406,4 mm (som för närvarande omfattas av KN-nummer 7304 39 91 och 7304 39 93).

2. Följande slutgiltiga tullsatser skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapen gräns före tull:

Land	Tillverkare	Tullsats (%)	Taric-tilläggsnummer
Ungern	Csepel Tubes Co. Ltd. (i likvidation)	36,5 %	8717
	Övriga	36,5 %	8900
Polen	Huta Batory SA	7,1 %	8476
	Huta Andrzej SA	30,1 %	8719
	Huta Czestochowa	30,1 %	8482
	Huta Jednosc SA	30,1 %	8493
	Övriga	30,1 %	8900
Ryssland	Alla företag	26,8 %	
Tjeckiska republiken	Vítkovice a.s.	5,1 %	8058
	Nová Hut a.s.	5,1 %	8463
	Válcovny trub Chomutov a.s	28,6 %	8464
	Övriga	28,6 %	8900

[1] Se sida 63 i denna tidning.

Land	Tillverkare	Tullsats (%)	Taric-tilläggsnummer
Rumänien	Artrom SA	9,8 %	8059
	Silcotub SA	9,8 %	8467
	Petrotub SA	9,8 %	8468
	Republica SA	9,8 %	8469
	Övriga	38,2 %	8900
Slovakiska republiken	Železiarne Podbrezová a.s.	7,5 %	8060
	Övriga	7,5 %	8900

3. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tull tillämpas.

Artikel 2

1. Importen skall vara befriad från de antidumpningstullar som införs genom artikel 1.1 förutsatt att produkterna har tillverkats och sålts på export till gemenskapen av något av de företag som anges i punkt 4, vilka har gjort åtaganden som godtagits av gemenskapen, och förutsatt att villkoren enligt punkterna 2, 3 och 4 är uppfyllda.

2. När deklarationen för övergång till fri omsättning uppvisas skall som förutsättning för tullbefrielse gälla att ett giltigt tillverkningsintyg, som utfärdats av ett av de företag som anges i punkt 4, uppvisas i original för det behöriga tullkontoret i medlemsstaten. Tillverkningsintyget skall överensstämma med de krav för dessa intyg som fastställts i det av kommissionen godtagna åtagandet och som i sina huvuddrag återges i bilagan till denna förordning.

3. Det tillverkningsintyg som avses i punkt 2 måste uppvisas inom tre månader efter utfärdandet. De kvantiteter som passerar medlemsstaternas tullkontor för import till gemenskapen utan antidumpningstull skall inte överstiga de kvantiteter som anges på intyget. Om de på intyget angivna kvantiteterna överskrids skall den överskjutande mängden omfattas av tullen och deklareras under det relevanta Taric-tilläggsnumret i artikel 1.2.

4. Import som åtföljs av ett tillverkningsintyg skall deklareras under följande Taric-tilläggsnummer:

Land	Tillverkare	Taric-tilläggsnummer
Ungern	Csepel Tubes Co. Ltd. (i likvidation)	8521
Polen	Huta Batory SA	8517
	Huta Andrzej SA	8518
	Huta Czestochowa	8519
	Huta Jednosc SA	8520
Tjeckiska republiken	Válcovny trub Chomutov a.s.	8507
Rumänien	Artrom SA	8508
	Silcotub SA	8509
	Petrotub SA	8514
	Republica SA	8515
Slovakiska republiken	Železiarne Podbrezová a.s.	8516

Artikel 3

I medlemsstaternas rapporter till kommissionen enligt artikel 14.6 i förordning (EG) nr 384/96 skall för varje övergång till fri omsättning anges det år och den månad då importen ägt rum, KN-nummer, Taric-nummer och Taric-tilläggsnummer, typ av åtgärd, ursprungsland, kvantitet, värde, antidumpningstull, namnet på den importerande medlemsstaten och, i tillämpliga fall, tillverkningsintygets löpnummer.

Artikel 4

Förordning (EEG) nr 1189/93 upphävs härmed.

Artikel 5

Antidumpningsförfarandet mot import av den berörda produkten med ursprung i Kroatien avslutas härmed.

Artikel 6

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära antidumpningstullar enligt förordning (EG) nr 981/97 på import av den berörda produkten med ursprung i Ryssland, Tjeckiska republiken, Rumänien och Slovakiska republiken skall frisläppas.

Artikel 7

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 november 1997.

På rådets vägnar

J.-C. JUNCKER

Ordförande

BILAGA

Tillverkningsintyget: huvudsakligt innehåll (1)omnämnt i artikel 2.2

a) Intygets nummer.

b) Märkning som utvisar om intyget är i original.

c) Datum då intyget upphör att gälla.

d) Följande text:

"Tillverkningsintyg utfärdat av <företagets namn> i enlighet med artikel 2.2 i rådets förordning (EG) nr 2320/97 för export till Europeiska gemenskapen inom ramen för Taric-tilläggsnummer ... av vissa sömlösa rör."

e) Företagets namn och fullständiga adress samt eventuellt identitetsnummer, t.ex. nationellt registeringsnummer för aktiebolag.

f) Namn och fullständig adress på företagets kund i gemenskapen som importerar varorna eller namn och fullständig adress på den icke-närstående handlare utanför gemenskapen som exporterar varorna.

g) Numret på den företagsfaktura som tillverkningsintyget hänför sig till.

h) Exakt beskrivning av varorna, inbegripet

— en beskrivning av produkten som är tillräcklig för att identifiera produkten och som skall vara identisk med produktbeskrivningen på fakturan,

— KN-nummer,

— kvantitet (i metriska ton).

i) Namnet på den tjänsteman i företaget som ansvarar för utfärdandet av intyget samt följande undertecknade förklaring:

"Undertecknad intygar härmed att försäljningen på export till Europeiska gemenskapen av de varor som omfattas av detta intyg sker inom räckvidden för och enligt villkoren i det åtagande som gjorts av <företagets namn> samt inom ramen för den mängd som får importeras till gemenskapen utan antidumpningstull och som anges i det åtagande som godtagits av kommissionen genom beslut 97/790/EG. Jag intygar att uppgifterna i detta intyg är fullständiga och riktiga."

j) Utrymme som kan användas av gemenskapens behöriga myndigheter.

(1) Enligt det av kommissionens godtagna åtagandet kommer varje fält på intyget att återges på fyra språk: språket i det land där tillverkaren hör hemma, engelska, franska och tyska.